

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-48/17-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić, Senke Orlić-Zaninović, Arme Vagner Popović i Sanje Otočan, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta u povodu zahtjeva B. D. iz H. D., kojeg zastupa opunomoćenica J. M., odvjetnica u S., na sjednici održanoj 27. listopada 2017.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj je ovom sudu podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti odredbi članka 3., članka 5., članka 7. i članka 14. Odluke o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada (Službeni vjesnik, broj 33/14., dalje: Odluka) koju je odnijelo Općinsko vijeće Općine Hrvatska Dubica.

Uz zahtjev dostavlja račun za uslugu odvoza smeća, odgovor direktora K. d.o.o. iz H. D. i odluku Povjerenstva za reklamacije potrošača istog trgovačkog društva. U zahtjevu navodi kako je kriterij obračuna količine otpada određen volumenom spremnika, a ne količinom stvarno preuzetog otpada koji se izražava masom (težinom) ili volumenom. Zaključuje kako to znači da se usluga naplaćuje i u slučaju kada je spremnik prazan, odnosno kada nikakav otpad nije preuzet. Smatra kako osporene odredbe Odluke nisu suglasne sa Zakonom o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine, broj 94/13., dalje: ZOGO) i načelom „onečišćivač plaća“. Također smatra kako odredbe članka 3. i 14. Odluke nisu suglasne sa ZOGO-om, jer javna usluga prikupljanja komunalnog otpada ne predstavlja posao upravljanja nekretninom u smislu odredbi Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj 81/15. i 94/17., dalje: ZoVDSP) te ne predstavlja trošak nekretnine, nego trošak korisnika usluge. Predlaže Sudu da ukine odredbe članka 3., članka 5., članka 7. i članka 14. Odluke.

Donositelj akta nije Sudu dostavio očitovanje na navode zahtjeva iako je uredno pozvan dopisom od 14. travnja 2017. Očitovanje je dostavio općinski načelnik, budući da je odlukom Vlade

Republike Hrvatske o raspisivanju izbora od 20. travnja 2017. raspušteno predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave. U očitovanju ističe kako je Odluka i dalje na pravnoj snazi, donesena je na prijedlog općinskog načelnika, koji je s još dva člana predstavnik Općine Hrvatska Dubica u skupštini trgovačkog društva K. d.o.o. za komunalne djelatnosti iz H. D., čiji je osnivač i jedini vlasnik Općina Hrvatska Dubica.

Zahtjev nije osnovan.

Osporene odredbe glase:

Članak 3.

Korisnik javne usluge iz članka 1. ove Odluke na području Općine Hrvatska Dubica je vlasnik nekretnine, odnosno vlasnik posebnog dijela nekretnine i korisnik nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine kada je vlasnik te nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine obvezu plaćanja ugovorom prenio na tog korisnika i o tome obavijesti davatelja usluge. Više korisnika mogu na zahtjev, sukladno međusobnom sporazumu, zajednički nastupati prema davatelju usluge iz članka 1. ove Odluke.

Članak 5.

Kriterij obračuna količine otpada na području Općine Hrvatska Dubica utvrđuje se prema volumenu spremnika koji se iskazuje jediničnom mjerom za volumen – litra.

Kriterij količine otpada je jednak za pravne i fizičke osobe.

Članak 7.

Obračun količine otpada vrši se mjesečno prema volumenu spremnika.

Davatelj usluge dužan je korisniku obračunavati cijenu javne usluge.

Članak 14.

Ugovor o javnoj usluzi, iz članka 1. ove Odluke, zaključuje davatelj usluge i korisnik.

Ugovor o javnoj usluzi zaključuje se na neodređeno vrijeme.

Zaključenjem ugovora korisnik usluge u svemu prihvaća ove Opće uvjete.

Davatelj usluge dužan je, na zahtjev korisnika, bez naknade uručiti mu ove Opće uvjete.

Ugovor se smatra zaključenim i kada korisnik odbije potpisati ugovor iz stavka 1. ovoga članka.

Obveza korištenja javne usluge nastaje trenutkom stjecanja vlasništva odnosno prava korištenja nekretnine, odnosno posebnog dijela nekretnine.

Obveza korištenja javne usluge odnosi se na sve postojeće nekretnine bez obzira na činjenicu jesu li građevine izgrađene zakonito ili nezakonito, odnosno je li zgrada završena ili nezavršena sukladno posebnim propisima o gradnji i ozakonjenju nezakonito izgrađenih zgrada.

Odluka je, između ostalog, donesena na temelju odredbi članka 30. i 31. ZOGO-a. Članak 30. stavak 7. ZOGO-a propisuje da predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada koja sadrži: 1. kriterij obračuna količine otpada, 2. standardne

veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada, 3. najmanju učestalost odvoza otpada prema područjima, 4. obračunska razdoblja kroz kalendarsku godinu, 5. područje pružanja javne usluge iz stavka 1. tog članka, 6. odredbe propisane uredbom iz članka 29. stavka 10. ZOGO-a i 7. opće uvjete ugovora s korisnicima.

Sukladno odredbi članka 33. stavka 2. ZOGO-a davatelj usluge dužan je korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ZOGO-a, razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno odluci iz članka 30. stavka 7. ZOGO-a.

Iz navedenog slijedi kako je korisnik javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada dužan snositi cijenu javne usluge prikupljanja otpada u skladu s načelom „onečišćivač plaća“ pri čemu se cijena usluge obračunava razmjerno količini predanog otpada, koja se utvrđuje primjenom jednog od dva ZOGO-om propisana kriterija. Propisani kriteriji obračuna količine otpada su alternativno određeni tako da su to: ili masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika, pri čemu je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave ovlašteno izabrati jedan od propisanih kriterija (članak 30. stavak 7. točka 1. ZOGO-a).

O ovome je shvaćanje zauzeo i Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj: U-III-6143/2006 od 22. ožujka 2017. navodeći da je ... zakonodavac kriterij količine otpada određen volumenom spremnika otpada vezao uz broj njegovih pražnjenja, a ne uz utvrđenu mjeru predanog volumena otpada, kao što je to učinio u pogledu kriterija mase (predanog) otpada ... (točka 14. stavak 3. navedene odluke).

U konkretnom slučaju iz osporenih odredbi članka 5. i 7. Odluke proizlazi kako se kriterij obračuna količine otpada na području Općine Hrvatska Dubica utvrđuje prema volumenu spremnika koji se iskazuje jediničnom mjerom za volumen – litru, dok iz odredbe članka 11. Odluke proizlazi kako je najmanja učestalost odvoza otpada jednom tjedno, a izdvojenog otpada jednom mjesečno. Tjedni raspored odvoza će utvrditi davatelj usluge. Stoga iz svega naprijed navedenog proizlazi da je neosnovan prigovor podnositelja o nezakonitom propisivanju kriterija obračuna količine otpada.

Također Sud nalazi neosnovanim prigovor podnositelja da je korisnik usluge nezakonito određen (osporena odredba članka 3. u vezi s člankom 14. Odluke). Naime, iz naprijed citiranih osporenih odredbi, protivno shvaćanju podnositelja zahtjeva, upravo proizlazi da je korisnik usluge određen sukladno načelu „onečišćivač plaća“ koje je definirano člankom 6. stavkom 1. točkom 1. ZOGO-a. To stoga što je Odlukom je određeno da korisnik usluge, osim vlasnika nekretnine, može biti i posjednik nekretnine, čime je omogućeno da se kao korisnik usluge odredi stvarni proizvođač otpada. Stoga je neosnovan i prigovor podnositelja da osporene odredbe utječu na upravljanje nekretninom u smislu odredbi ZoVDSP-a odnosno da je javna usluga određena kao trošak nekretnine.

Na kraju Sud ističe kako su, između ostalih, odredbe članka 5. stavka 1., članka 7. stavka 1. i članka 14. stavka 6. Odluke već bile predmetom ocjene zakonitosti u povodu obavijesti građana te je Sud u predmetu poslovni broj: Usov-133/16 na sjednici vijeća 30. svibnja 2017., ocijenio kako nema osnove za pokretanje postupka ocjene zakonitosti po službenoj dužnosti. Zbog svega naprijed navedenog Sud nije našao razloga za odstupanje od već iznesenih stajališta te je odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10..., 143/12. i 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.) presudio kao u izreci.

U Zagrebu 27. listopada 2017.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.